

Bruxelles, den 29.6.2022
COM(2022) 317 final

ANNEX

BILAG

til

**Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske
Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget**

om arbejdsplanen på kulturområdet 2019-2022

Undersøgelse om gennemførelsen af arbejdsplanen på kulturområdet 2019-2022

Analyse af EU-medlemsstaternes besvarelser

**Bilag til Kommissionens rapport
om arbejdsplanen på kulturområdet 2019-2022**

Resumé af undersøgelsesresultaterne

Kommissionen gennemførte en høring blandt medlemsstaterne om gennemførelsen af arbejdsplanen på kulturområdet 2019-2022 (WP) i form af en spørgeskemaundersøgelse, der blev udsendt via IT-værktøjet EUSurvey. Undersøgelsen omfattede skalaspørgsmål (besvarelse på en skala fra 1 til 6), ja/nej-spørgsmål og kvalitative spørgsmål med åben tekstbesvarelse. Besvarelsene kunne indsendes frem til den 28. januar 2022.

Kommissionen forelagde et sammendrag af besvarelsene af undersøgelsen for Rådets Kulturudvalg på mødet den 10. februar 2022.

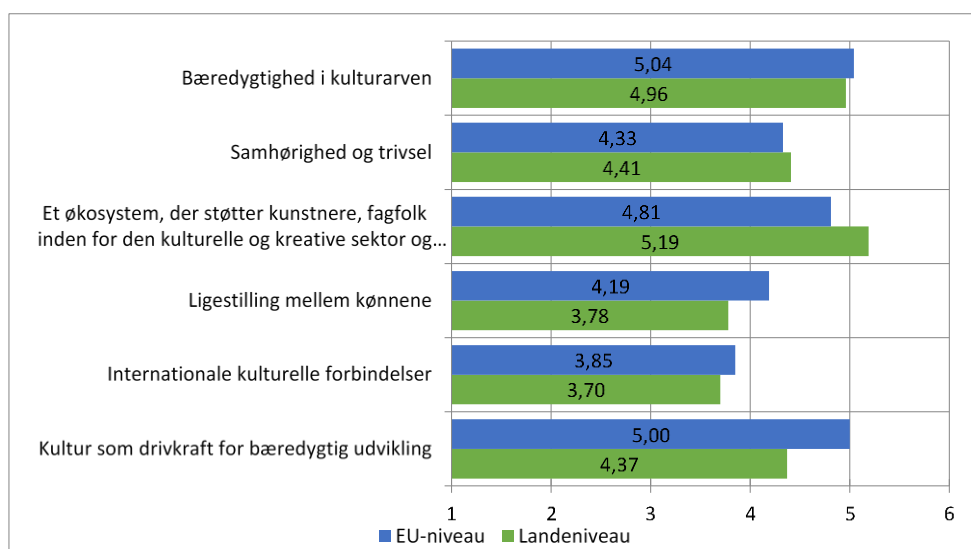
Dette dokument indeholder en analyse af besvarelsene opbygget efter samme struktur som undersøgelsen. Dataanalysen blev bistået af det europæiske netværk af eksperter på kulturområdet¹.

1. PRIORITETER I ARBEJDSPLANEN FOR KULTUR

I arbejdsplanen på kulturområdet for 2019-2022 fastsættes seks tematiske prioriteter.

Medlemsstaterne blev bedt om at vurdere **relevansen** af prioriteterne for kulturpolitikken på EU-niveau og landeniveau. De 27 svar viser, at tre prioriteter anses for at være af størst relevans for kulturpolitikken på EU-plan: 1) bæredygtighed i kulturarven, 2) kultur som drivkraft for bæredygtig udvikling og 3) et økosystem til støtte for kunstnere, kulturarbejdere og kreative fagfolk samt europæisk indhold.

Figur 1: Rangordning af de seks nuværende prioriteter i arbejdsplanen på kulturområdet for 2019-2022, alt efter hvor relevante de er/var for kulturpolitikken på EU-niveau og landeniveau

[spørgsmål 1.1. A/B, gennemsnit, n=27]

Den tematiske prioritet "Et økosystem til støtte for kunstnere, kulturarbejdere og kreative

¹Det europæiske netværk af eksperter på kulturområdet (EENC), ansvarlig ekspert for dataanalysen: Marcin Poprawski.

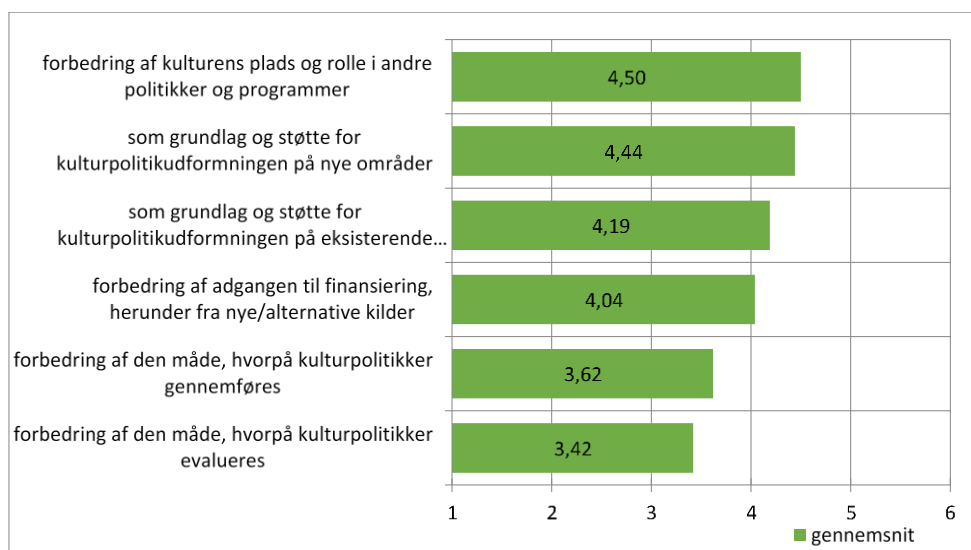
fagfolk samt europæisk indhold" indtog førstepladsen med hensyn til relevans for kulturpolitikken på nationalt plan efterfulgt af de tematiske prioriteter "Bæredygtighed i kulturarven" og "Samhørighed og trivsel".

Den tematiske prioritet "Kultur som drivkraft for bæredygtig udvikling" anses for at være mere relevant på EU-niveau end på landeniveau. "Ligestilling mellem kønnene" og "Internationale kulturelle forbindelser" anses for at være de mindst relevante på begge niveauer. Kun to af de seks tematiske prioriteter synes at blive opfattet som mere relevante på det nationale niveau. Det kan fortolkes som et tegn på, at arbejdsplanen kan være et instrument, der er mere egnet til politikudformning på europæisk plan end på nationalt plan.

2. MERVÆRDI VED ARBEJDSPLANERNE FOR KULTUR

For medlemsstaterne synes arbejdsplanernes merværdi primært at bestå i, at de bidrager til at styrke kulturens plads og rolle i andre politikker og programmer, og at de danner grundlag og giver inspiration til at udbrede kulturpolitikken til nye områder. På den anden side anses arbejdsplanerne for at give lavest merværdi med hensyn til at forbedre evaluering og gennemførelse af kulturpolitikken på nationalt plan.

Figur 2: Rangordning af de forskellige aspekter af arbejdsplanernes merværdi på de nationale/subnationale niveauer

[spørgsmål 2.1, gennemsnit, n=27]

I undersøgelsen fik repræsentanterne for medlemsstaterne mulighed for at angive deres synspunkter og forslag om merværdien af arbejdsplanerne for den nationale og subnationale politik. De fleste af de tolv repræsentanter, der besvarede punktet, angav, at: 1) arbejdsplanerne kan give inspiration til kulturpolitiske reformprocesser og være retningsgivende for udviklingen af ny politik på nationalt plan, da udfordringerne ofte er de samme i medlemsstaterne, selv om konteksten kan være forskellig, 2) arbejdsplanerne sikrer en bredere horisont, et generelt billede samt værdi i drøftelserne af horisontale spørgsmål såsom miljø, køn, digital omstilling og mobilitet på EU-plan, 4) arbejdsplanerne øger sammenhængen mellem finansiering og politikudformning, 5) arbejdsplanerne bidrager til at konsolidere de eksisterende rammer og opridse nye

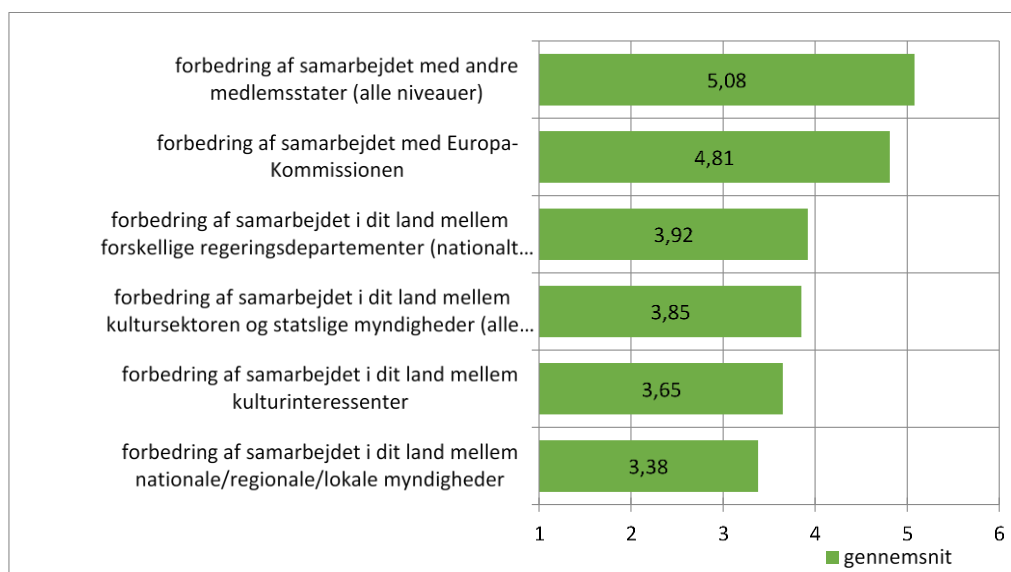
prioriteter, og de har stor indvirkning på indarbejdelse af kulturen i andre politikområder, navnlig ved at forbedre det interinstitutionelle samarbejde, 6) arbejdsplanerne kan skabe opmærksomhed om spørgsmål, der enten tages som en selvfølge eller kun får lov at fylde marginalt i den nationale politik, og styrke tværsektorielt samarbejde, medskabelse og mobilitet for mindre lande eller regioner og til sidst 7) at arbejdsplanernes vigtigste funktion ikke er at evaluere den offentlige politik, men at fremme tilgængeligheden af og adgangen til kultur.

Der blev lagt særlig vægt på den rolle, som grupperne under den åbne koordinationsmetode spiller, hvilket har givet alle medlemsstater mulighed for at deltage i gensidig udveksling og læring, udveksling af bedste praksis og interaktion med eksperter om spørgsmål af fælles interesse. Respondenterne i undersøgelsen angav, at der er udviklet fællesskaber og netværk som følge heraf. En respondent fremhæver, at merværdien af en åben koordinationsmetode afhænger af, i hvor høj grad emnerne under den åbne koordinationsmetode vedrører en medlemsstats politiske prioriteter.

Nogle respondenter fremsatte forslag vedrørende overførbare, effektiv kommunikation og overvejelser om arbejdsplanernes vigtigste temaer og resultater på nationalt og subnationalt plan og understregede, at der er behov for en særlig indsats på dette område. Det andet vigtige forslag vedrører evalueringsrammer, der kan indgå i den fremtidige arbejdsplan som en del af en metodisk tilgang til overvågning af gennemførelsen.

Et særskilt spørgsmål satte fokus på arbejdsplanernes merværdi for det kulturpolitiske samarbejde. Resultaterne viser, at samarbejdsdimensionen af arbejdsplanerne synes at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne og med Kommissionen. På nationalt plan kan effekten være, at samarbejdet med andre offentlige myndigheder og sektorer forbedres. Forbedring af samarbejdet med interessenter eller mellem myndigheder på forskellige administrative niveauer i medlemsstaterne synes mindre udpræget.

Figur 3: Rangordning af de forskellige aspekter af arbejdsplanens merværdi for det kulturpolitiske samarbejde

[spørgsmål 2.3, gennemsnit, n=27]

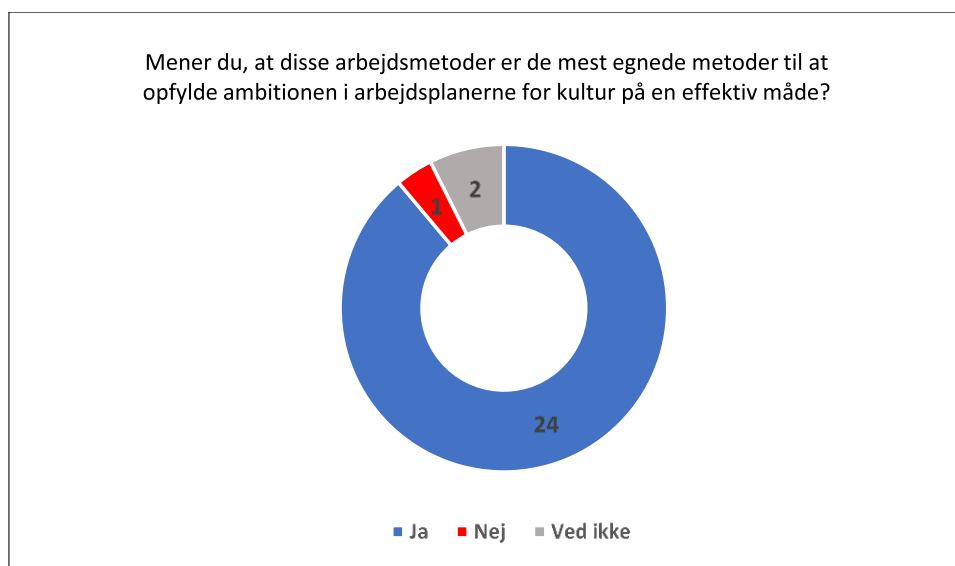
I undersøgelsens kvalitative del angav nogle medlemsstater, at arbejdsplanens værdi klart

burde fremgå af teksten. Et andet relateret forslag peger på fordelene ved at give klare definitioner og drøfte indikatorer i en indledende fase af arbejdet.

3. ARBEJDSMETODER

I et særskilt afsnit af undersøgelsen blev synspunkter om arbejdsplanens arbejdsmetoder indsamlet.

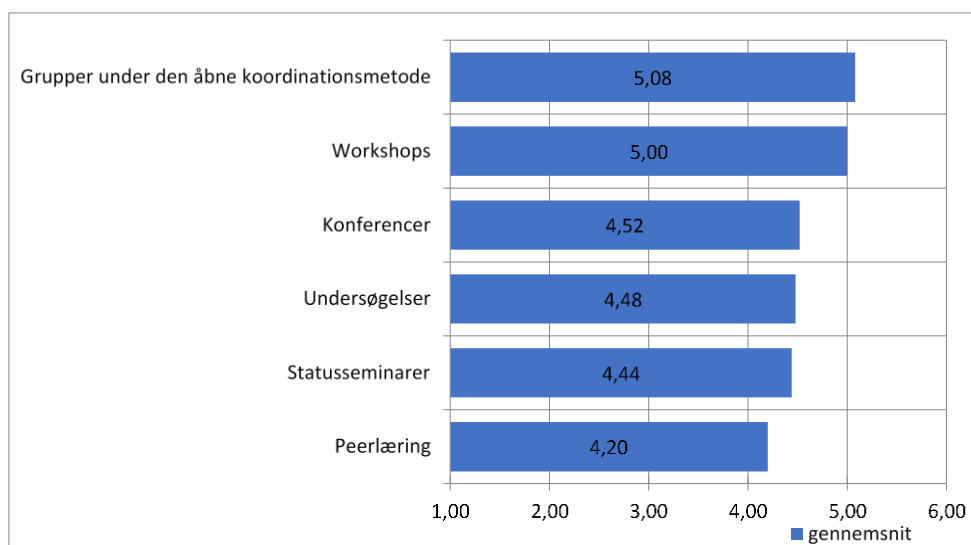
Figur 4: Holdninger til arbejdsmetodernes egnethed

[spørgsmål 3.1, antal svar, n=27]

De indsamlede svar viser, at langt størstedelen af medlemsstaterne (24) mener, at de nuværende arbejdsmetoder er de mest hensigtsmæssige for at nå målene i arbejdsplanen.

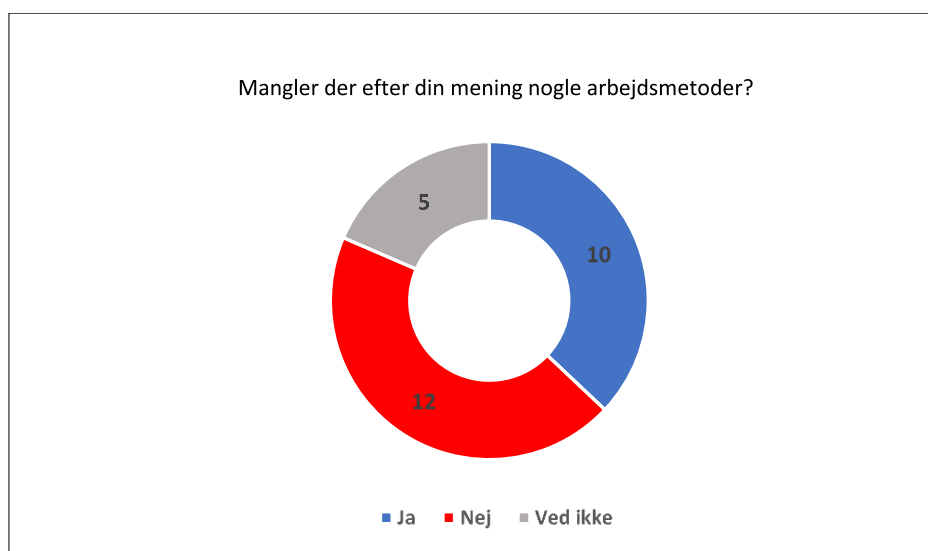
Figur 5: Rangordning af arbejdsmetoder efter egnethed til at nå arbejdsplanens mål

[spørgsmål 3.2, gennemsnit, n=27]

Mere specifikt giver medlemsstaterne udtryk for, at de foretrækker metoden med den åbne koordinationsmetode, tæt efterfulgt af workshops som den næstmest foretrukne metode. Peerlæringsaktiviteter, konferencer, undersøgelser og statusseminarer gives lavere prioritet på listen. Peerlæring foretrækkes i lidt mindre grad end de andre metoder.

Figur 6: Holdninger til behovet for yderligere arbejdsmetoder

[spørgsmål 3.3, antal svar, n=27]

Ti medlemsstater gav udtryk for, at der muligvis mangler arbejdsmetoder, og foreslog andre metoder, herunder: 1) forsøgs- og pilotforanstaltninger, der tilbydes som kortvarige (seks måneder) arbejdsgrupper om specifikke emner, bestående af 5-7 medlemsstatsundergrupper. Det indebærer mindre og mere kortvarige arbejdsgrupper, der skal teste idéer, med færre rapporteringskrav og større fleksibilitet. 2) møder med eksperter

eller tænketanke, da disse giver mulighed for at afprøve idéer. 3) Format: Mindre formelle CAC-møder som en nyttig arbejdsmetode til strategisk vejledning og evaluering, f.eks. taskforcegrupper af medlemsstater eller fælles møder mellem de forberedende organer. Kortere og mere effektive peerlæringsaktiviteter er et forslag, der generelt går igen. 4) Tilrettelæggelse af studiebesøg som supplement til grupperne under den åbne koordinationsmetode. 5) En struktureret og konsolideret dialog med kultursektoren og civilsamfundet som arbejdsmetode under arbejdsplanen.

4. EMNER I ARBEJDSPLANERNE

Undersøgelsens fjerde område vedrørte relevansen af **emnerne til fremtidig behandling**.

Forholdet mellem kultur og bæredygtighedsværdier nævnes hyppigst som et emne, der bør tages op til **fornyset overvejelse** i den næste arbejdsplan. Det omfatter ikke kun spørgsmål vedrørende klimaforandringer, men også bæredygtigheden i kultur- og kulturarvsøkosystemet i forskellige værdikæder.

Respondenterne foreslog, at emnet kunne anskues fra forskellige vinkler, herunder: 1) kulturens bidrag til opfyldelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling, 2) kunst, kultur og kulturarv og sammenhæng med eller tilpasning til klimaforandringer, 3) henvisning til kulturen som drivkraft for bæredygtig omstilling, 4) begrebet bæredygtighed i kultur og kulturarvsøkosystemet i forskellige værdikæder.

De to andre eksisterende temaer, der flere gange blev nævnt som værd at tage op til fornyet overvejelse, er **kulturelle og kreative fagfolks status, arbejdsvilkår og sociale vilkår eller modstandsdygtighed og den strategiske tilgang til EU's internationale kulturelle forbindelser**.

Alle andre eksisterende emner blev i mindre grad nævnt i svarene.

For så vidt angår **nye emner**, der skal udvikles under den kommende arbejdsplan, dannes der tre klynger på baggrund af spørgeskemabesvarelsene:

Den første klynge afspejler et ønske om at anvende kultur og kunst i en proaktiv indsats mod klimaforandringerne, navnlig gennem bæredygtig kulturturisme, bæredygtig forvaltning af kulturarven, cirkulær økonomi i den kulturelle sektors værdikæder og grøn omstilling i de kulturelle og kreative sektorer og designprocesser, der understøtter et bæredygtigt samfund.

Den anden klynge samler emner vedrørende **demokrati** og **uddannelse**, f.eks.: kultur, demokrati og samhørighed, interkulturel uddannelse, synergier med uddannelse, navnlig kunstakademier, kulturel og kreativ uddannelse for alle og drøftelser om gennemførelsen af Faro-konventionen.

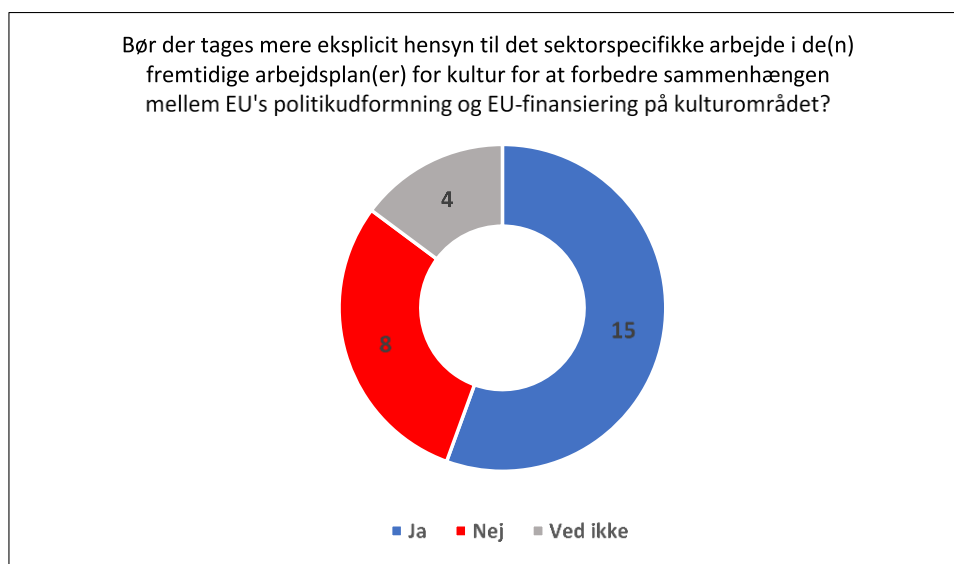
Den tredje (større) klynge vedrører **digital teknologi**, herunder emner såsom: kulturel og kunstnerisk mangfoldighed i det digitale miljø, digitalisering af kulturarv, kulturel skabelse på de digitale markeder/i det digitale miljø (fokus på blockchain og kunstig intelligens) samt digital omstilling i de kulturelle og kreative sektorer (indvirkning på værdikæder, forretningsmodeller, det digitale publikum).

En særlig gruppe af forslag omhandler verdens tilstand efter pandemien, herunder: **genopretning, resiliens og bæredygtighed i de kulturelle og kreative sektorer** inklusive

en stærkere, vedvarende og langsigtet adgang til finansieringsressourcer og kultur som en nøglefaktor for fremme af **mental sundhed og trivsel**. Antallet af svar tyder på, at det er et populært og aktuelt emne i dag, men for fortsat at være relevant bør det omformuleres, så det også omfatter modstandsdygtighed over for alle typer globale kriser.

Et særskilt afsnit i undersøgelsen omhandlede respondenternes holdninger til muligheden for en mere sektorspecifik tilgang i arbejdsplanen. Alle medlemsstaterne besvarede undersøgelsen.

Figur 7: Holdninger til en mere sektorspecifik tilgang i den fremtidige arbejdsplan

[spørgsmål 4.2, antal svar, n=27]

Selv om medlemsstaternes repræsentanter synes at være delte i dette spørgsmål, går et flertal (15 ud af 27 svar) ind for en sektorspecifik tilgang.

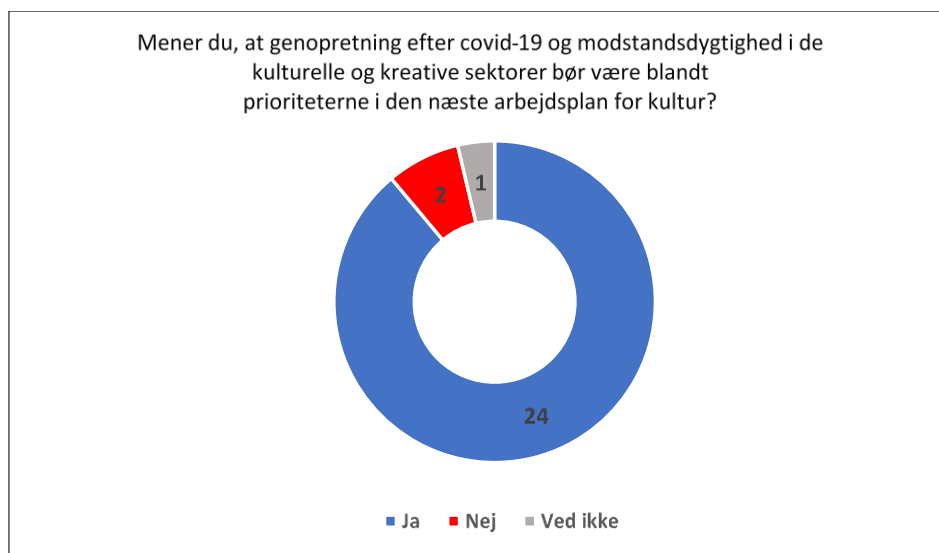
De, der foretrak en sektorspecifik tilgang, understregede behovet for at handle mere målrettet, konkret og effektivt for at kunne løse specifikke behov og problemer via skræddersyede foranstaltninger baseret på en underbygget udvikling af finansieringsprogrammer.

De, der foretrak en horisontal tilgang, fandt denne tilgang mere hensigtsmæssig, medmindre konkrete sektorrelaterede spørgsmål kræver en særlig indsats. Nogle angiver, at mange af de aktuelle udfordringer går på tværs af flere kulturelle og kreative sektorer. Andre mener, at de sektorspecifikke karakteristika og kapaciteter er for forskelligartede i medlemsstaterne, og at arbejdsplaner (politiske samarbejdsplaner) og finansieringsprogrammer såsom Et Kreativt Europa har markant forskellige målsætninger og tilgange. Der udtrykkes visse betænkeligheder over risikoen ved at fokusere på nogle sektorer på bekostning af andre. Et andet argument for den horisontale tilgang er, at kulturen bliver mere og mere tværfaglig.

I et af svarene blev det fremført, at en tematisk tilgang ikke behøver at udelukke den sektorspecifikke tilgang eller omvendt.

I undersøgelsen blev der også sat fokus på pandemien og de kulturelle og kreative sektors modstandsdygtighed. Emnet vil sandsynligvis fortsat være en mulig nøgleprioritet i den næste arbejdsplan på kulturområdet, da sektorerne endnu ikke helt har overvundet de omfattende konsekvenser af krisen.

Figur 8: Holdninger til genopretning og modstandsdygtighed som nogle af prioriteterne i den næste arbejdsplan

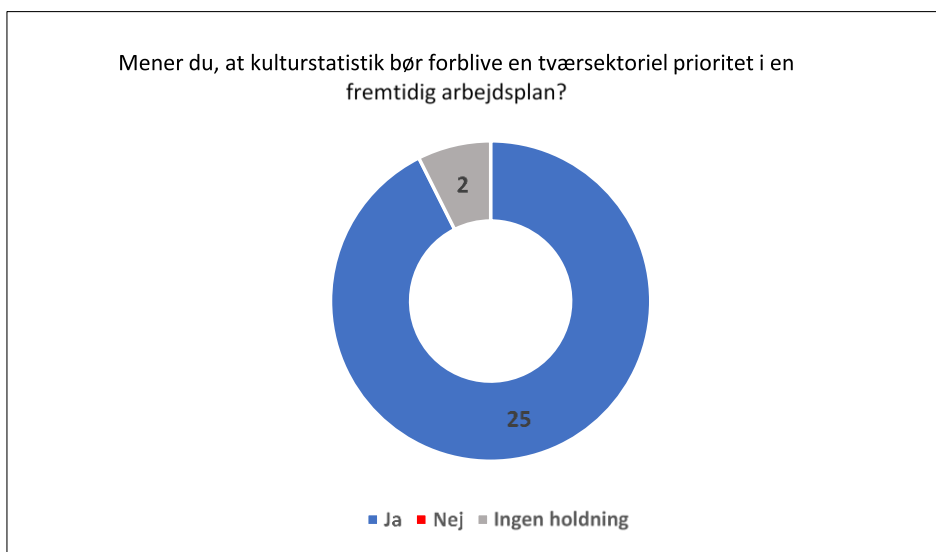

[spørgsmål 4.3, antal svar, n=27]

5. STATISTIK

Svarene viser entydigt, at kulturstatistik fortsat bør være en tværsektoriel prioritet.

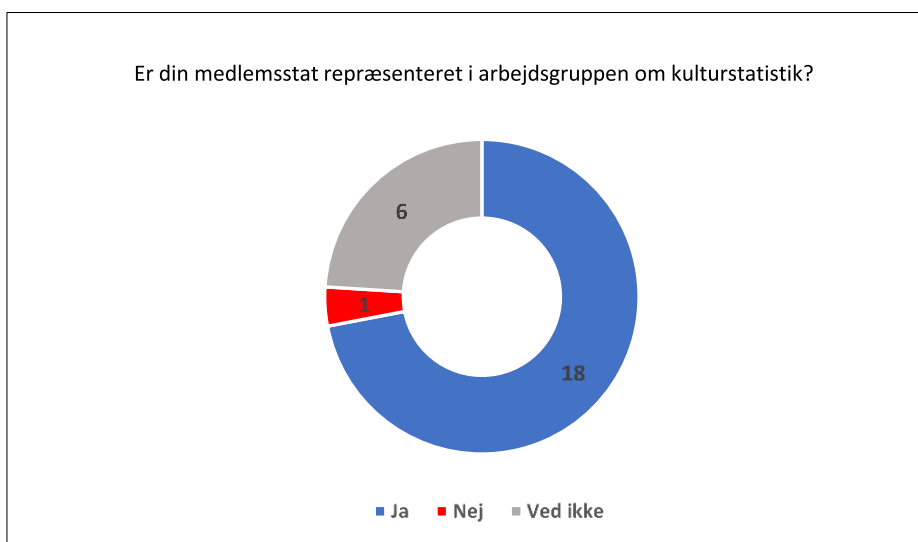
Figur 9: Holdninger til kulturstatistik som en tværsektoriel prioritet i en fremtidig arbejdsplan

[spørgsmål 5.1, antal svar, n=27]

Med hensyn til Eurostats arbejdsgruppe om kulturstatistik svarede nogle medlemsstater ved ikke (om deres land er repræsenteret i denne gruppe) eller undlod at svare, trods det faktum, at alle medlemsstater er repræsenteret i gruppen (figur 10).

Figur 10: Medlemsstaternes repræsentation i arbejdsgruppen om kulturstatistik

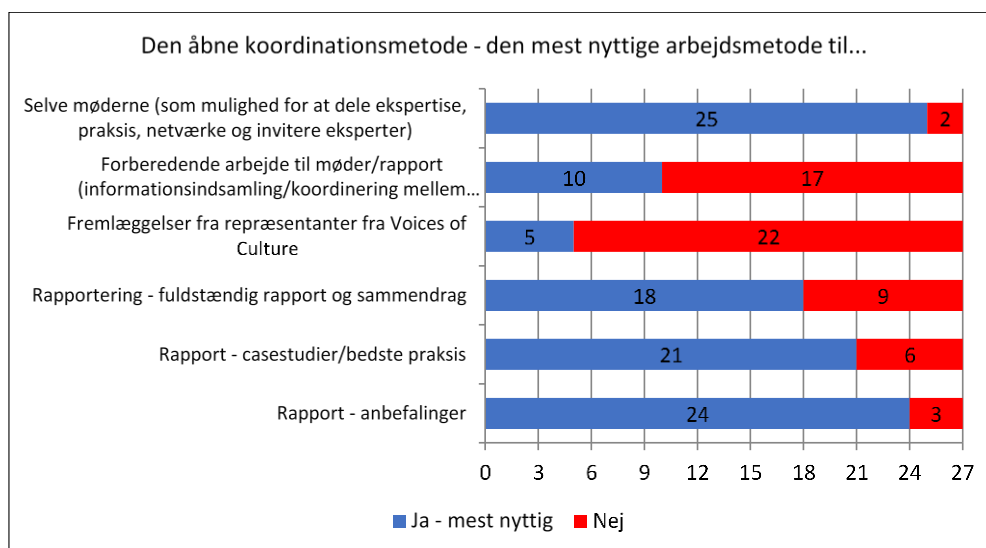

[spørgsmål 5.2, antal svar, n=25]

6. AKTIVITETER OG RESULTATER UNDER DEN ÅBNE KOORDINATIONSMETODE

Et af elementerne i undersøgelsen var et spørgsmål, der skulle afdække holdningerne til den åbne koordinationsmetode og dens resultater inden for rammerne af processen for arbejdsplanen.

Figur 11: Holdninger til den åbne koordinationsmetodes egnethed for så vidt angår de anførte aktiviteter og resultater

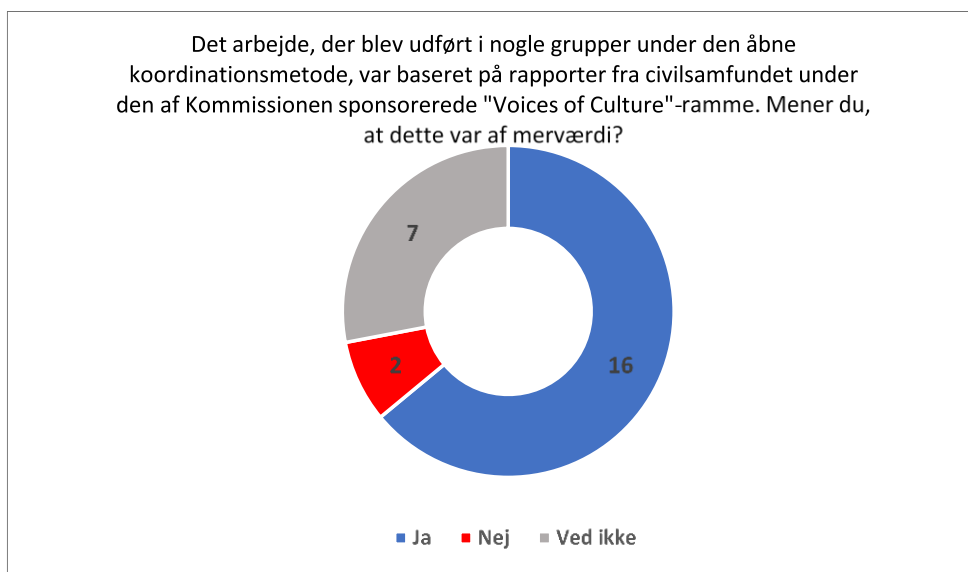
[spørgsmål 6.1, antal svar, n=27]

Møder under den åbne koordinationsmetode (i betydningen mulighed for at udveksle viden, erfaringer og god praksis samt mødes og indgå i netværk med eksperter) og **rapporter under den åbne koordinationsmetode** angives som de mest nyttige elementer i denne arbejdsmetode. Rapporternes værdi ligger hovedsagelig i de fremsatte politiske anbefalinger og i de fremlagte casestudier og eksempler på bedste praksis. Den åbne koordinationsmetode synes mindre nyttig som forum for fremlæggelser fra repræsentanter fra Voices of Culture, hvis bidrag sandsynligvis kræver en anden platform for at blive inddraget hensigtsmæssigt.

7. CIVILSAMFUNDETS/INTERESSEENTERNES BIDRAG TIL DE ÅBNE KOORDINATIONSMETODER

I undersøgelsen blev der også spurgt om medlemsstaternes opfattelse af interessenternes og civilsamfundets bidrag til den åbne koordinationsmetode. De fleste medlemsstater anser bidragene som nyttige.

Figur 12: Holdninger til merværdien af civilsamfundets input til grupperne under den åbne koordinationsmetode

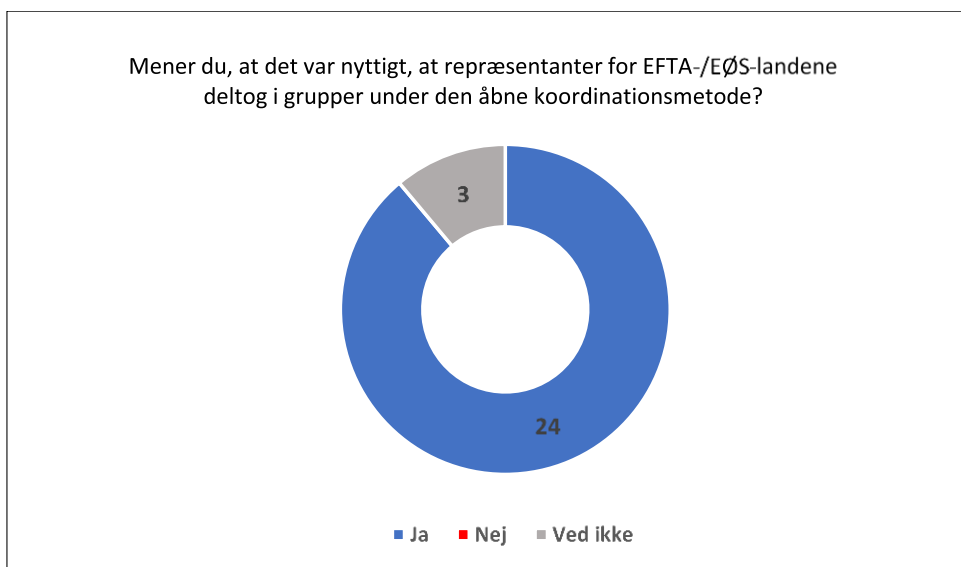

[spørgsmål 7.1, antal svar, n=25]

8. TREDJELANDES DELTAGELSE I DEN ÅBNE KOORDINATIONSMETODE

I undersøgelsen blev der også spurgt om tredjelandes deltagelse i gennemførelsen af arbejdsplanen. Et stort flertal af medlemsstaterne går ind for, at EFTA/EØS-landene deltager i grupper under den åbne koordinationsmetode.

Figur 13: Holdninger til bidrag fra repræsentanter for EFTA-/EØS-lande, der deltager i grupper under den åbne koordinationsmetode

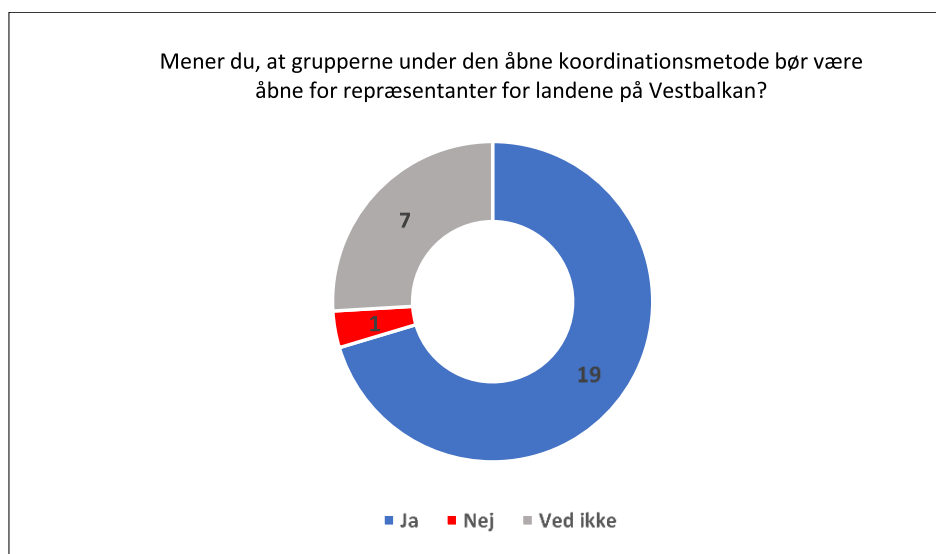

[spørgsmål 8.1, antal svar, n=27]

Med hensyn til deltagelse fra landene på Vestbalkan synes medlemsstaterne generelt at være positivt indstillede, men de bemærker, at det afhænger af relevansen af det emne, der

skal behandles. I en kommentar blev muligheden for Det Forenede Kongeriges deltagelse nævnt.

Figur 14: Holdninger til landene på Vestbalkans deltagelse i grupperne under den åbne koordinationsmetode

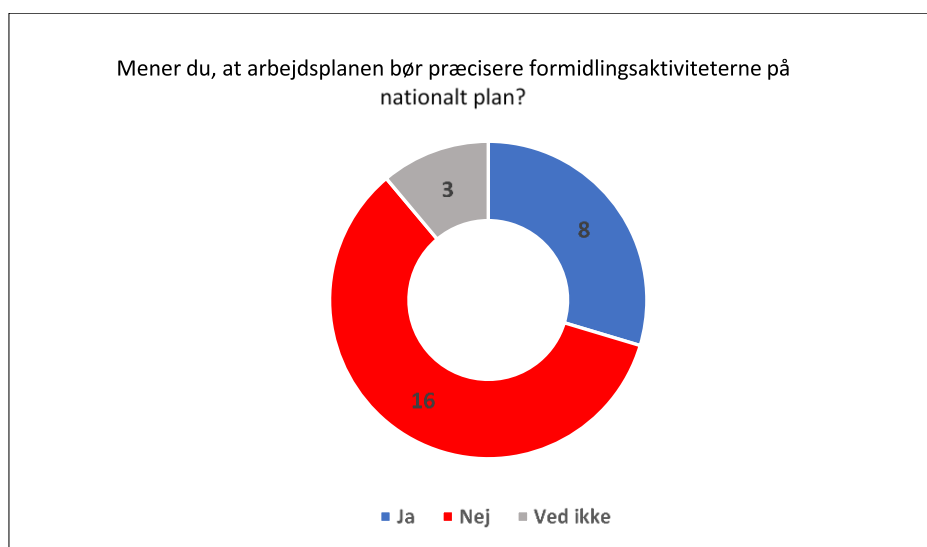

[spørgsmål 8.2, antal svar, n=27]

9. FORMIDLING AF DEN ÅBNE KOORDINATIONSMETODE:

Medlemsstaterne mener ikke, at aktiviteter til formidling af rapporter under den åbne koordinationsmetode bør specificeres i arbejdsplanen.

Figur 15: Holdninger til konkret specificering af formidlingsaktiviteter i arbejdsplanen

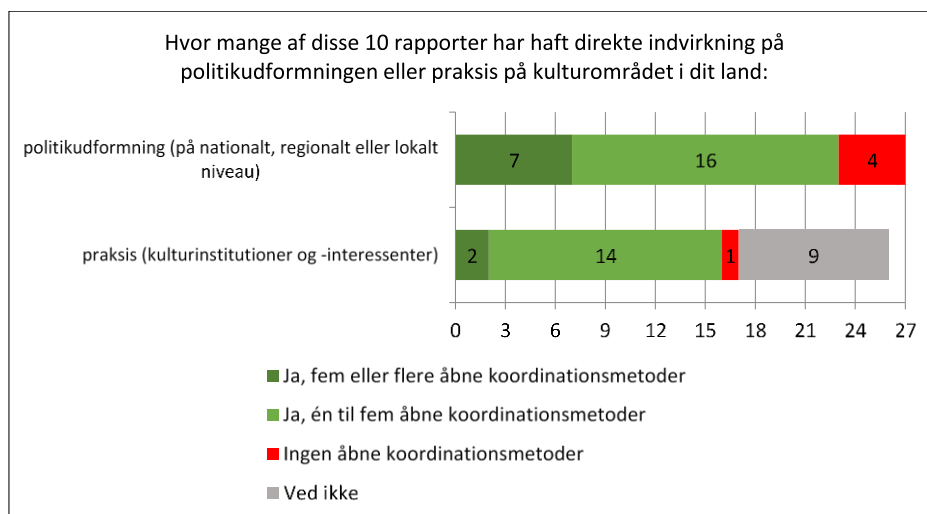
[spørgsmål 9.2, antal svar, n=27]

Medlemsstaterne fremhævede deres engagement i vigtige formidlingsaktiviteter. Eksempler på indsats, der kan styrkes i fremtiden, er: 1) oversættelse af (udvalgte) rapporter og andet relevant skriftligt materiale til de nationale sprog, 2) formidling af oplysninger på tværs af interessenter og udveksling med relevante regeringsmyndigheder, nationale, regionale og lokale myndigheder samt agenturer, kulturinstitutioner og interessenter, 3) information om arbejdsplanen på offentlige websteder og formidling af oplysninger via relevante platforme og sociale medier (herunder Et Kreativt Europa-kontoret), 4) tilrettelæggelse af offentlige debatter med politiske interessenter, konferencer med nationale eksperter og internationale kolleger, seminarer, drøftelser, informationsmøder og offentlige workshops om specifikke emner og god praksis, 5) fælles møder for medlemmerne under den åbne koordinationsmetode og lokale interessenter, politiske beslutningstagere og nationale referencegrupper, der er nedsat under udvalgte åbne koordinationsmetoder.

10. EFFEKTER AF DEN ÅBNE KOORDINATIONSMETODE

De fleste medlemsstater angiver, at rapporterne om den åbne koordinationsmetode har moderat indvirkning på politikudformningen (på nationalt, regionalt eller lokalt plan) og på interessenternes praksis. Ud af de ti rapporter, der blev udarbejdet, brugte langt de fleste medlemsstater kun fra en til højst fem rapporter i politikudformningen. Den mest anvendte rapport er om "arkitektur af høj kvalitet og bebyggede miljøer for alle" (nævnt 13 gange). De to næstmest anvendte rapporter, som hver blev nævnt tre gange, er: a) "Fra social inklusion til social samhørighed — kulturpolitikens rolle" og b) "De offentlige politikkers rolle i udviklingen af de kulturelle og kreative sektors iværksætter- og innovationspotentiale".

Figur 16: Indvirkningen af rapporter under den åbne koordinationsmetode på politikudformning og praksis i sektoren

[spørgsmål 10.1 a/b, antal svar, a: n=27, b: n=26]

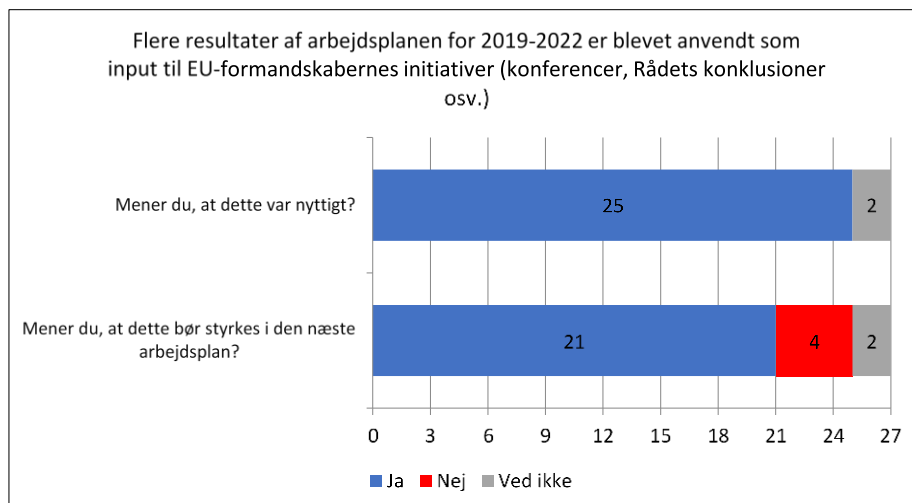
Der er flere typer foranstaltninger af relevans for den politiske beslutningstagning, som direkte er påvirket af den åbne koordinationsmetode, og de vedrører alle et bestemt tematisk område: 1) målrettede tilskud fra ministerier til kulturinstitutioner, 2) foranstaltninger, kampagner, administrative processer, forsøgsprojekter og -programmer iværksat af ministerier, lokale myndigheder eller den private sektor, 3) deltagelse i europæiske programmer, 4) den åbne koordinationsmetode som udgangspunkt for eller kilde til udvikling af en strategi eller national politik, 4) tilrettelæggelse af offentlige arrangementer som f.eks. en workshop, 5) incitament til at igangsætte den nye organisation vedrørende rapportens emne, 6) undersøgelser bestilt af et ministerium, 7) projektfinansiering, herunder netværksprojekter.

Undersøgelsens resultater viser, at repræsentanterne for medlemsstaterne overvejende er mere bevidste om den indvirkning, som rapporterne om den åbne koordinationsmetode har på politikudformningen, snarere end på de kulturelle og kreative interessenters praksis.

11. FORMANDSKABERNE FOR RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

Respondenterne angav klart, at det er nyttigt at sikre sammenhæng mellem arbejdsplanen og formandskabernes indsats samt deres konferencer, konklusioner eller andre initiativer. De fleste medlemsstater ser også en fordel ved at styrke denne sammenhæng og gøre den mere produktiv i den næste arbejdsplan.

Figur 17: Holdninger til nytteværdien af den dynamiske rullende dagsorden

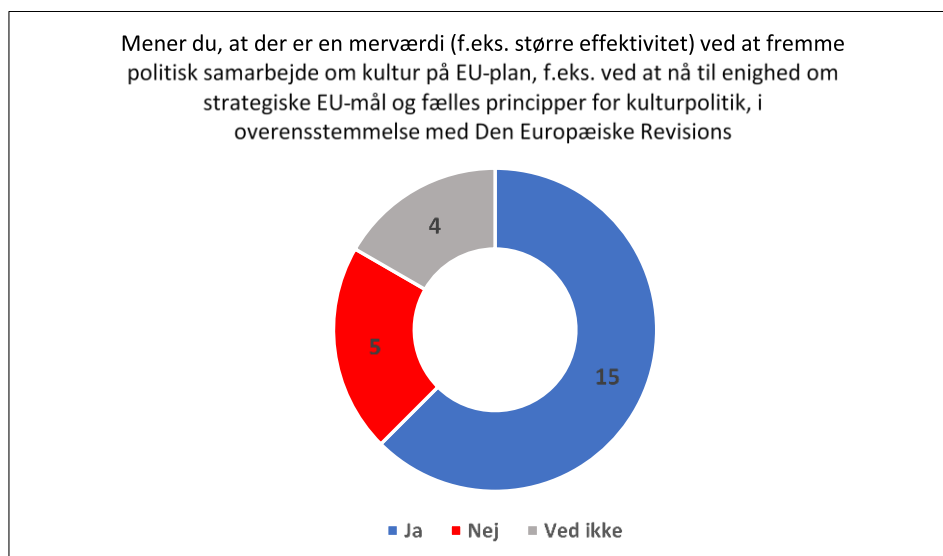

[spørgsmål 11.1 a/b, antal svar, n=27]

12. STRATEGISK RAMME

Et flertal af respondenterne i undersøgelsen er enige i, at der er en merværdi ved at fremme politisk samarbejde om kultur på EU-plan gennem aftalte strategiske EU-mål og fælles principper for kulturpolitik i overensstemmelse med Den Europæiske Revisionsrets anbefalinger.

Figur 18: Holdninger til yderligere fremme af politiksamarbejde om kultur på EU-plan

[spørgsmål 12.2, antal svar, n=24]

I flere af besvarelserne er der angivet forslag i overensstemmelse med Den Europæiske Revisionsrets beretning. Nogle respondenter angiver, at den kulturelle sektor har brug for og forventer effektive foranstaltninger til støtte for genopretningen efter pandemien på nationalt plan og EU-plan. Andre respondenter foreslår, at der etableres en generel strategisk ramme for kultursektoren, som alle andre politiske dokumenter og initiativer fra

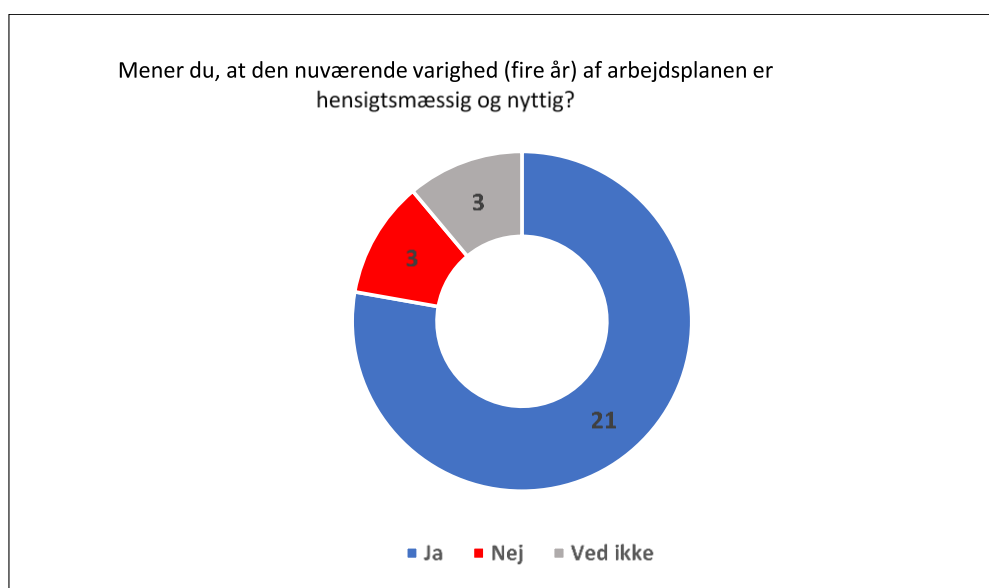
Kommissionen, Rådet, EU-Udenrigstjenesten og andre vigtige EU-initiativer kunne høre under. En anden idé, der blev anført, er at skabe en klarere strategisk ramme, eventuelt med et samlet strategidokument, der skaber sammenhæng mellem dagsordenen og arbejdsplanen for kulturområdet med overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Der kunne derefter udarbejdes specifikke handlingsplaner omfattende andre typer foranstaltninger.

En vis skepsis kom også til udtryk. Nogle medlemsstater understreger, at en af de vigtigste missioner for arbejdsplanen er at lette udveksling af god praksis og idéer og ikke at harmonisere eller indlede en top-down-proces. Arbejdsplanen betragtes som et veletableret strategisk og operationelt instrument, der fungerer godt. Der er også anført et forslag om at revidere Den Europæiske Revisionsrets rapport under hensyntagen til de nye omstændigheder, så den kan danne grundlag for yderligere overvejelser. I en af besvarelserne fremhæves behovet for at undersøge gennemførligheden af og fordelene ved en større langsigtet koordinering på EU-plan, herunder eventuelt hvordan dette bedre kunne bidrage til politikudformningen på nationalt plan, samtidig med at nærhedsprincippet respekteres.

13. ARBEJDSPLANENS VARIGHED

Langt størstedelen af respondenterne (21 medlemsstater) er enige i, at arbejdsplanens varighed på fire år er passende.

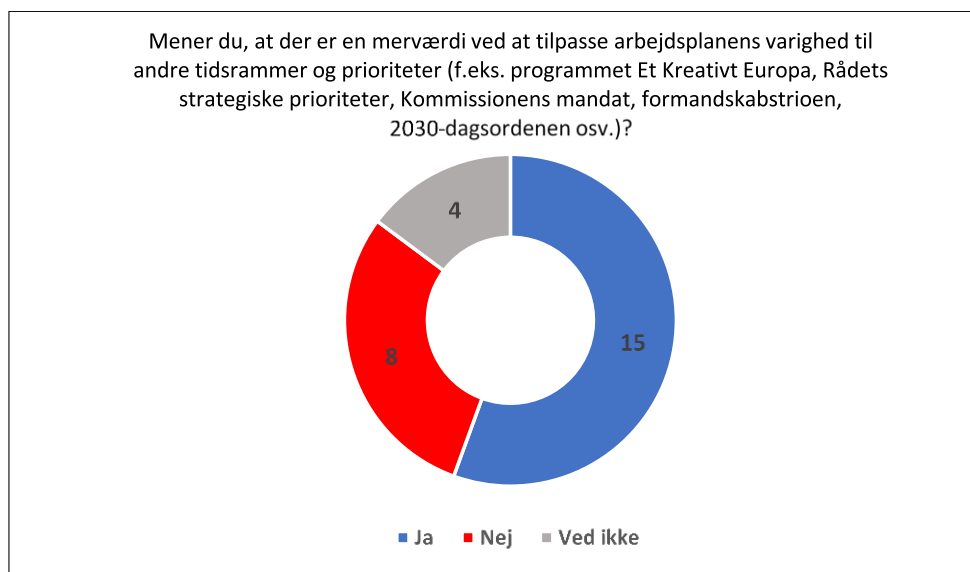
Figur 19: Holdninger til arbejdsplanens nuværende varighed

[spørgsmål 13.1, antal svar, n=27]

Der blev dog fremsat flere forslag om at tilpasse arbejdsplanens varighed til andre tidsrammer eller prioriteter såsom formandskabstrioen, programmet Et Kreativt Europa eller 2030-dagsordenen.

Figur 20: Holdninger til tilpasning af arbejdsplanens varighed til andre af EU's tidsrammer og prioriteter

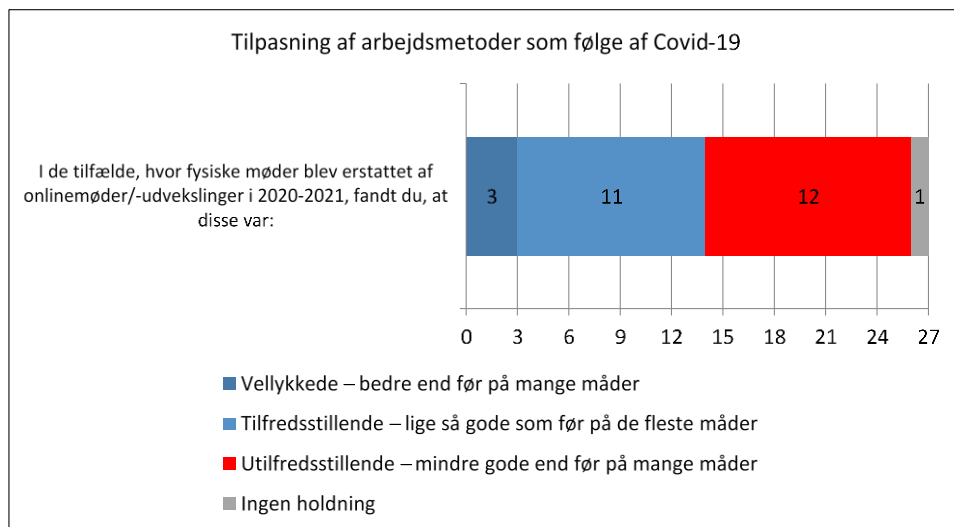
[spørgsmål 13.2, antal svar, n=27]

To respondenter gav en begrundelse for at ændre varigheden: en syvårig periode med en midtvejsevaluering, der gør det muligt at indføre justeringer, eller en varighed på tre år i betragtning af den generelt hastige udvikling i forholdene og behovet for at revidere prioriteter og foranstaltninger.

14. TILPASNING AF ARBEJDSMETODER SOM FØLGE AF COVID-19

Endelig gav undersøgelsen anledning til at undersøge tilpasning af arbejdsmetoder som følge af pandemien. Halvdelen af respondenterne angav, at onlinemøder var tilfredsstillende eller endda vellykkede, hvorimod den anden halvdel fandt onlinemøder mindre gode end tidligere mødeformer.

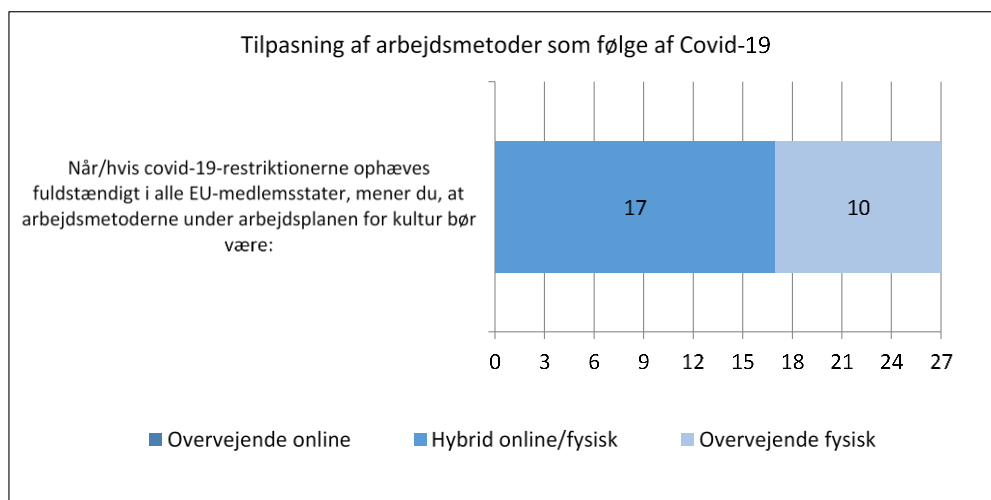
Figur 21: Vurdering af tilpasninger af arbejdsmetoder som følge af covid-19

[spørgsmål 14.1, antal svar, n=27]

Den foretrukne form under arbejdsmetoden efter pandemien synes at gå i retning af hybride og fysiske møder.

Figur 22: Holdninger til fremtidige arbejdsmetoder efter covid-19

[spørgsmål 14.3, antal svar, n=27]

15. ENDELIGE FORSLAG TIL FORBEDRINGER OG ANDRE OVERVEJELSER

Medlemsstaternes repræsentanter fik mulighed for frit at komme med ideer i et åbent tekstfelt sidst i spørgeskemaet.

Blandt de vigtigste forslag til udformning af fremtidige arbejdsplaner er anvendelse af deltagelsesbaserede metoder, der fremhæves som en metode til at fastlægge og samle emner og opgaver. Nogle respondenter foreslår mere regelmæssig feedback fra Kulturudvalget om emnerelaterede initiativer, arrangementer og publikationer. Andre nævner, at formidling og anvendelse af resultaterne skal forbedres. Desuden angiver respondenterne, at den nye arbejdsplan kunne være mere ressourceorienteret og bør hindre

mangedobling af antallet af grupper under den åbne koordinationsmetode, som anses for nyttige men samtidigt administrationskrævende. Desuden kan simultantolkning på møderne under den åbne koordinationsmetode lette arbejdet med og oversættelsen af de vigtigste resultater af den åbne koordinationsmetode (resuméer, rapporter og anbefalinger) også med det formål at opnå større effekt af arbejdet på nationalt, regionalt og lokalt plan. Forhandlingerne om mandaterne under den åbne koordinationsmetode i CAC blev også understreget som en vigtig forbedring af processen.